

رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی

دوره ۹، شماره ۳۵، زمستان ۱۴۰۰

ص ص: ۱۴۷-۱۳۳

تدوین الگوی توسعه اجتماعی از طریق ورزش تربیتی

الیه مدادی نansa*^۱ - فرزاد غفوری^۲ - جواد شهلائی باقری^۳ - سارا کشر^۴

۱. دانشجوی دکتری، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران
۲، ۳ و ۴. دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران
(تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۲/۰۷، تاریخ تصویب: ۱۴۰۰/۰۶/۰۳)

چکیده

تحقیق حاضر باهدف بررسی نقش توسعه ورزش تربیتی بر شاخص‌های توسعه اجتماعی کشور ایران طراحی و اجرا گردید. تحقیق حاضر ازجمله تحقیقات آمیخته است که به صورت کیفی و کمی انجام گردید. جامعه آماری شامل نخبگان و صاحب نظران در حوزه اجتماعی و ورزش و آشنا به موضوع تحقیق بودند بر اساس روش نمونه‌گیری هدفمند، تعداد ۱۳ نفر به عنوان شرکت کنندگان در بخش کیفی تحقیق مشخص گردیدند. همچنین بر اساس انتخاب کل شمار، تمامی این افراد به عنوان نمونه تحقیق در بخش کمی مورد بررسی قرار گرفتند. ابزار گردآوری اطلاعات در تحقیق حاضر شامل مصاحبه و پرسشنامه محقق ساخته بود. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق حاضر در بخش کیفی از کدگذاری و در بخش کمی از روش معادلات ساختاری استفاده شد. کلیه روند تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق حاضر در نرم افزارهای اس‌پی‌اس اس نسخه ۲۰ و پی‌ال‌اس نسخه ۲ انجام گردید. در مرحله کیفی ۴۲ ویژگی از طریق مصاحبه‌های انجام شده استخراج گردید که این ویژگی‌ها در ۷ شاخص کلی توسعه اجتماعی شامل عدالت، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی دسته‌بندی گردیدند. نتایج تحقیق نشان داد که ورزش تربیتی بر توسعه اجتماعی (۰/۷۸۷=تأثیر، ۰/۰۰۱=سطح معناداری) تأثیر معناداری دارد.

واژه‌های کلیدی

ورزش تربیتی، توسعه اجتماعی، سرمایه اجتماعی، رفاه اجتماعی.

مقدمه

امروزه ورزش به عنوان یکی از مهم ترین فعالیت های اجتماعی، نقش مهمی در جوامع ایجاد کرده است (۲۲). ظرفیت های ورزش در حوزه های مختلف سبب شده است تا از آن به عنوان یکی از کلیدی ترین فعالیت های بشری یاد شود. به صورتی که امروزه بخش مناسبی از برنامه ها و سیاست های کشورهای توسعه یافته را ورزش به خود اختصاص داده است (۱۰). گسترش ورزش به عنوان یکی از اهداف مهم کشورهای پیشرفته است و تلاش های گسترده ای در جهت بهبود کمی و کیفی ورزش در لایه های مختلفی جمعیتی ایجاد شده است. به صورتی که سیاست گذاری های ورزش در جهان امروزی سعی در درگیر نمودن تمامی گروه ها و افراد به ورزش دارد. این مسئله سبب شده تا بهبود ورزش در سطوح مختلف به عنوان یک هدف مهم در بسیاری از جوامع تعریف گردد (۱۶).

در تحقیقات بسیاری به فواید ورزش اشاره شده است (۲۹). ورزش یکی از فعالیت های مهم انسانی است که در دوران جدید، به دلیل گستردگی و فراگیری، به یک نهاد اجتماعی تبدیل شده (۱۳) و از طرفی ورزش تربیتی به عنوان یکی از ارکان مهم ورزش ضمن بهبود فرهنگ ورزش در افراد، منجر به توانمندسازی آنان در محیط های ورزشی می گردد (۲۳). ورزش تربیتی همواره باهدف توسعه و تعالی مهارت های ورزشی و آموزش ها در این خصوص توانسته است نقش مهمی در تکامل ورزش داشته باشد (۳۱). ورزش آموزشی در جوامع از زمانی که مؤسسات آموزشی به وجود آمده اند وجود داشته اند در این سطح از ورزش، مهارت های ورزشی، استراتژی ها و علم ورزش در دوره های رسمی مدارس و دانشگاه ها تدریس می شوند. در این سطح آموزش های مهارت های ورزشی در مقابل یک شیوه استاندارد برنامه ریزی شده و به وسیله آموزش دهندگان حرفه ای توصیه می شود (۲۱) ورزش تربیتی به عنوان

زیربنای ورزش، نقش مهمی در توسعه ورزش در سایر ابعاد دارد. امروزه سرمایه گذاری های کلانی در جهت توسعه ورزش تربیتی انجام شده است که این مسئله سبب تقویت زیرساخت های ورزشی در خصوص ورزش تربیتی شده است. این در حالی است که در کشورهای بسیاری نیز ورزش تربیتی کمتر مورد توجه قرار گرفته است و مشکلات مشهودی در این خصوص وجود دارد (۲۰). با توجه به کلیدی بودن نقش ورزش تربیتی در توسعه و اشاعه ورزش در سطح جوامع نیاز است تا تلاش های جدی جهت بهبود سطح کیفی و کمی ورزش تربیتی انجام گردد (۲۶).

امروزه توجه به ورزش در امر توسعه یک انتخاب نیست بلکه یک ضرورت است. ورزش فعالیت است که قابلیت های زیادی برای توسعه در خود نهفته دارد و با مدیریت و برنامه ریزی صحیح می توان از مزایا و قابلیت های آن در جهت توسعه یک جامعه بهره برداری کرد (۲۹). امروزه دولت ها ورزش را بُعدی از توسعه یک جامعه به شمار می آورند. در این راستا سرمایه گذاری های کلانی را در جهت بهره برداری های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی انجام می دهند (۷). توسعه اجتماعی یکی از ابعاد اصلی فرایند توسعه و بیانگر کیفیت نظام اجتماعی در جهت دستیابی به عدالت اجتماعی، ایجاد یکپارچگی و انسجام اجتماعی و افزایش کیفیت زندگی است (۴). توسعه اجتماعی به کیفیت زندگی انسان ها مربوط است و در این رابطه دو هدف بنیادی دارد هدف اول توزیع مجدد امکانات و منابع است برای تأمین نیازهای مادی و معنوی انسان ها نظیر ثروت، درآمد، خدمات اجتماعی و سایر امکانات جامعه برای بالا بردن سطح زندگی اکثریت افراد جامعه، هدف دوم بیشتر جنبه فرهنگی دارد و شامل به رسمیت شناختن گروه ها و افراد متنوع جامعه و برابری حقوق اجتماعی آن ها است به طوری که بتوانند مشارکت آزاد در فعالیت های

مختلف اجتماعی و اقتصادی و سیاسی جامعه داشته و خلاقیت‌های خود را به منصه ظهور برسانند (۲، ۶).

در میان انواع ورزش؛ ورزش تربیتی به‌عنوان یکی از ارکان ورزش همواره از سوی محققان مختلفی موردتوجه بوده است (۱). ورزش تربیتی یک محیط منحصر به فرد برای رشد روانی اجتماعی مثبت جوانان فراهم می‌کند زیرا در بین محیط‌هایی طبقه‌بندی شده است که جوانان انگیزه بیشتری برای اختصاص دادن وقت، انرژی و تمرکز خود در مقایسه با سایر محیط‌ها دارند. چندین فرصت در ورزش برای کودکان و جوانان وجود دارد تا مهارت‌های شخصی و بین فردی را پرورش دهند که می‌تواند رفاه آن‌ها را افزایش دهد (۱۸). ورزشکاران باید حرکات‌های خود را با هم-تیمی‌های خود هماهنگ کنند، از مربیان خود بیاموزند و با آن‌ها ارتباط برقرار کنند، درگیری‌ها را حل کنند، یاد بگیرند که در برابر دیگران پاسخگو باشند و برای رسیدن به هدف مشترک، به‌عنوان یک تیم منسجم کار کنند، که به نظر می‌رسد همه این‌ها روحیه اجتماعی بودن آن‌ها را افزایش می‌دهد (۱۰). نتایج مثبت توسعه‌ای از مشارکت ورزشی و رفتارهای اجتماعی نوجوانان حاکی از پیامدهای حیاتی برای بهبود زیست مدرسه‌ای آن‌ها است (۸، ۹، ۲۸). مشارکت در هر نوع ورزش و فعالیت‌های بدنی به نوجوانان کمک می‌کند تا ارزش‌های کار گروهی را بیاموزند، دوستی‌های پایدار برقرار کنند، مهارت‌های ارتباطی را بهبود بخشند و مهارت‌های آکادمیک را در زمینه‌های دیگر به کار بگیرند، و آموزش کاملاً خوبی داشته باشند و به نظر می‌رسد که این اثر در محیط‌های ورزشی مدرسه مشهودتر است (۸، ۱۴) و درواقع به‌عنوان کمک‌کننده در توسعه اجتماعی کودک شناخته شده است، جایی که کودکان یاد می‌گیرند با همسالان تعامل داشته باشند، به قوانین احترام بگذارند،

با دیگران همکاری کنند و مهارت‌های مفید دیگری را برای زندگی روزمره کسب کنند (۲۷).

از دیدگاه تئوری یادگیری اجتماعی، مشارکت در یک ورزش سازمان‌یافته، به‌ویژه در تیم‌های ورزشی مدارس، می‌تواند نقش مهمی در توسعه اجتماعی کودک داشته باشد (۲۵). ورزش سازمان‌یافته به لطف قواعد بازی خود، زمینه اجتماعی بدون ابهامی را ارائه می‌کند و یادگیری را از طریق مدل‌سازی همسالان و روابط با سایر عوامل اجتماعی تسهیل می‌کند (۲۷). لارسون^۱ (۲۰۰۰) ادعا می‌کند که رشد مثبت نوجوانان می‌تواند با "تصاویر جذاب از بزرگسالی" تشویق شود و ورزش سازمان‌یافته یک زمینه ایدئال است که شامل الگوهای بزرگسالان است که ایدئال‌های ورزش را نشان می‌دهند (۱۷).

یانیک^۲ (۲۰۱۸) در پژوهشی عنوان کرد که تیم‌های ورزشی مدرسه فرصتی را برای دانش آموزان فراهم می‌کنند تا بتوانند مدرسه و جامعه خود را در خارج از مدرسه نشان دهند، این امر باعث می‌شود دانش آموزان بتوانند از خود یک تصویر مثبت، بدن سالم و احساس تعلق به یک تیم معنادار و مدرسه ایجاد کنند (۳۰). بهنرت^۳ و همکاران (۲۰۱۳) در پژوهشی اثرات تسهیل‌کننده فعالیت‌های سازمان‌یافته را بر سازگاری اجتماعی نوجوانان از دوره راهنمایی (کلاس ۸) تا دبیرستان (کلاس ۹) بررسی کردند. آن‌ها دریافتند که مشارکت در ورزش به دانش آموزان با دوستی در دوران انتقال کمک می‌کند که منجر به احساس تعامل بیشتر در مدرسه و افزایش عزت‌نفس می‌شود (۱۲). مطالعات شوماخر دیمک و سیلر^۴ (۲۰۱۱) بر روی کودکان دبستانی که در فعالیت‌های ورزشی مدرسه مشارکت داشتند نشانگر کاهش اضطراب اجتماعی با گذشت زمان در کودکانی بود که یک ورزش گروهی انجام می‌دهند. این

3 . Bohnert

4 . Schumacher Dimech & Seiler

1 . Larson

2 . Yanik

نتایج نشانگر تأثیر مثبت بالقوه ورزش تیمی بر تجربه اضطراب کودک در موقعیت‌های اجتماعی و توسعه رفتارهای اجتماعی و یادگیری اجتماعی کودکان بود (۲۵). شناسایی کارکردهای ورزش تربیتی بر روند توسعه اجتماعی؛ می‌تواند شرایطی جهت ارتقا سیستم‌های اجتماعی در کشور را فراهم نماید. به عبارتی با توجه به ظرفیت‌های ورزش؛ نیاز است تا تأثیر و نقش ورزش تربیتی در روند توسعه اجتماعی مورد تحلیل قرار گیرد. بدون شک نبود تحقیقات جامع در این حوزه سبب گردیده است تا امروزه در سیاست‌گذاری‌های کشور ایران؛ از ورزش تربیتی در مسیر توسعه اجتماعی یاد نشود و تمرکز چندانی در این خصوص وجود نداشته باشد. بنابراین می‌توان چنین اعلام داشت که انجام تحقیق حاضر می‌تواند شرایطی جهت ایجاد شواهد علمی در مسیر بهره‌گیری از ظرفیت‌های ورزشی تربیتی در راستای ارتقا شرایط اجتماعی کشور را فراهم نماید. اگرچه در بررسی ادبیات موضوع، پژوهش‌هایی در کشورهای مختلف دیده می‌شود، با بررسی پژوهش‌های داخلی، به نظر می‌رسد که یکی از مسائل مغفول در حوزه توسعه اجتماعی کشورمان ورزش تربیتی است، از این رو با توجه به مدل مول که ورزش تربیتی را زیربنای ورزش در هر جامعه‌ای معرفی می‌کند پژوهش حاضر درصدد تدوین الگوی توسعه اجتماعی از طریق ورزش تربیتی است.

روش‌شناسی

تحقیق حاضر ازجمله تحقیقات آمیخته است که به‌صورت کیفی و کمی انجام شد. تحقیق حاضر از نظر هدف کاربردی است. جهت تحلیل داده‌های کیفی از روش تحلیل تم استفاده شد. بدین‌صورت که تحلیل داده‌های کیفی و استخراج مؤلفه‌ها در سه مرحله کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی انجام شد. جامعه آماری تحقیق حاضر شامل نخبگان و صاحب‌نظران در حوزه اجتماعی و

ورزش و آشنا به موضوع تحقیق بودند که دارای سوابق اجرایی و پژوهشی مناسب در حوزه‌های مختلف ورزش بودند که بر اساس برآوردهای اولیه تعداد آنان حدود ۶۵ نفر بود.

جهت انتخاب نمونه‌های تحقیق از ۳ شاخص استفاده شد. بدین‌صورت که اولین شاخص برخورداری از مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد و دکتری مرتبط با حوزه ورزش بود. به عبارتی در تحقیق حاضر نمونه‌هایی مورد استفاده قرار گرفتند که دارای تحصیلات کارشناسی ارشد و دکتری در رشته تربیت‌بدنی بودند. شاخص دوم شامل برخورداری از سوابق اجرایی بیش از ۷ سال بود. به عبارتی مطابق با این شاخص نمونه‌هایی مشخص شدند که در حوزه اجرایی در سازمان‌ها و محیط‌های ورزشی بیش از ۷ سال سابقه داشتند. شاخص سوم شامل برخورداری از دانش اولیه در خصوص موضوع پژوهش بود. به عبارتی پس از اطمینان از ۲ شاخص اولیه در میان افراد شناسایی شده به‌وسیله برخی سؤالات در قالب پرسشنامه اولیه، علم و دانش افراد در خصوص موضوع موردبررسی به چالش کشیده شد و در نمونه‌های نهایی این مسئله اثبات گردید. بر اساس روش نمونه‌گیری هدفمند، تعداد ۱۳ نفر به‌عنوان نمونه در بخش کیفی تحقیق مشخص شدند. این افراد ازجمله خبرگان آگاه به موضوع تحقیق بودند که نمونه‌گیری از آنان تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. همچنین با استفاده از روش کل شمار، تمامی این افراد به‌عنوان نمونه تحقیق در بخش کمی موردبررسی قرار گرفتند. پس از توزیع پرسشنامه‌ها و جمع‌آوری آن‌ها، تعداد ۴۱ نفر با تحقیق حاضر همکاری نمودند. به عبارتی از میان پرسشنامه‌های توزیع‌شده، تعداد ۴۱ پرسشنامه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

ابزار گردآوری تحقیق حاضر در بخش کیفی، مصاحبه نیمه ساختاریافته بود. همچنین با توجه به مصاحبه‌های انجام‌شده، شاخص‌هایی شناسایی شدند که این شاخص‌ها

همچنین در قسمت تجزیه و تحلیل کمی تحقیق، از معادلات ساختاری با روش حداقل مربعات جزئی با رویکرد پی‌ال‌اس^۵ استفاده شد. همچنین جهت بررسی برازش مدل پژوهش از شاخص‌های رایج در این خصوص شامل آلفای کرونباخ، پایایی ترکیبی، روایی همگرا، روایی واگرا، حداکثر واریانس مشترک به اشتراک گذاشته شده^۶، میانگین واریانس مشترک به اشتراک گذاشته شده^۷ ضریب تعیین^۸، استون و گیسر^۹ و نهایتاً شاخص ریشه میانگین مربعات باقی‌مانده استاندارد شده^{۱۰} استفاده شد.

نتایج

یافته‌های توصیفی مربوط به نمونه‌های آماری تحقیق حاضر در جدول ۱ ارائه شده است.

به عنوان ابزار گردآوری تحقیق در بخش کمی استفاده شد. این پرسشنامه به دو بخش کلی ویژگی‌های جمعیت شناختی و سؤال‌های آن منطبق با طیف لیکرت (کاملاً موافقم تا کاملاً مخالفم) و در قالب ۴۶ سؤال بود، تقسیم گردید. این سؤالات عدالت (۵ گویه)، سرمایه اجتماعی (۹ گویه)، نشاط اجتماعی (۵ گویه)، رفاه اجتماعی (۶ گویه)، اخلاق توسعه اجتماعی (۴ گویه)، امنیت اجتماعی (۸ گویه)، سلامت اجتماعی (۵ گویه) و ورزش تربیتی (۴ گویه) را مورد سنجش قرار می‌دهد. پایایی این پرسشنامه با استفاده از محاسبه آلفای کرونباخ در تمامی مؤلفه‌ها و همچنین پرسشنامه کلی مورد تأیید قرار گرفت. میزان پایایی کلی این پرسشنامه ۰/۸۱ مشخص گردید. پایایی مدل اندازه‌گیری به وسیله ضرایب بارهای عاملی و پایایی ترکیبی مورد ارزیابی قرار گرفت که اطلاعات مربوط به آن در بخش یافته‌های تحقیق ارائه گردید.

روایی محتوایی این پرسشنامه با استفاده از نظرات ۱۰ تن از اساتید دانشگاهی مورد بررسی قرار گرفت. همچنین در خصوص روایی محتوی نیز با استفاده از فرم‌های روایی سنجی شاخص روایی محتوا^۱ و نسبت روایی محتوا^۲ روایی و استفاده از فرمول‌های مربوط به این روش‌ها مورد تأیید قرار گرفت. همچنین روایی سازه پرسشنامه با استفاده از روش تحلیل عاملی مورد بررسی قرار گرفت. بنابراین با توجه به نتایج به دست آمده در قسمت پایایی و روایی پرسشنامه، می‌توان اعلام داشت که پرسشنامه تحقیق حاضر از پایایی و روایی مناسبی برخوردار بود.

در بخش کیفی تحقیق جهت بررسی روایی از قابلیت باورپذیری (اعتبار)، انتقال‌پذیری و تأییدپذیری و جهت بررسی پایایی، از کمیته‌های تخصصی استفاده گردید.

5 . ASV
6 . R2
7 . Q2
8 . SRMR

1 . CVI
2 . CVR
3 . PLS
4 . MSV

ویژگی‌های جمعیت شناختی	گروه‌ها	فراوانی	درصد
بخش کیفی	جنسیت	مرد	۶۹/۲
		زن	۳۰/۸
تحقیق	سطح تحصیلات	دکتری	۸۴/۶
		کارشناسی ارشد	۱۵/۴
	جنسیت	مرد	۷۰/۷
		زن	۲۹/۳
بخش کمی	سطح تحصیلات	دکتری	۶۸/۳
		کارشناسی ارشد	۲۲/۰
		کارشناسی	۹/۷
تحقیق	رده سنی	زیر ۳۵ سال	۷/۳
		۳۶-۴۰ سال	۲۲/۰
		۴۱-۵۰ سال	۲۶/۸
		بالای ۵۱ سال	۴۳/۹

نتایج توصیفی تحقیق نشان داد که نمونه‌های بخش کیفی تحقیق شامل ۶۹/۲ درصد مرد و ۳۰/۸ درصد زن بودند. همچنین از میان نمونه‌های تحقیق در بخش کیفی ۸۴/۶ درصد دارای مدرک تحصیلی دکتری بودند. نتایج توصیفی مربوط به وضعیت جنسیت نمونه تحقیق در بخش کمی حاضر نشان داد که ۷۰/۷ درصد از افراد شرکت‌کننده در تحقیق مردان و ۲۹/۳ درصد زنان بودند. همچنین نتایج یافته‌های توصیفی تحقیق در بخش کمی نشان داد که از میان نمونه‌های تحقیق، ۶۸/۳ درصد دارای مدرک تحصیلی

دکتری بودند. همچنین در بخش کمی نتایج توصیفی نشان داد که در میان گروه‌های سنی، گروه سنی بالای ۵۰ سال با ۴۳/۹ درصد بیشترین تعداد را تشکیل دادند. به‌منظور شناسایی شاخص‌های توسعه اجتماعی از بررسی نظرات خبرگان در قالب روش کیفی استفاده گردید. پس از انجام کدگذاری‌ها، ویژگی‌های مستخرج از مصاحبه‌ها مشخص گردید. جدول شماره ۲، بخشی از مصاحبه نمونه شماره ۱ را نشان می‌دهد.

کدهای اولیه	متن مصاحبه
افزایش عدالت جنسیتی	ما یکی از مشکلاتی که امروزه کاملاً در کشورمان لمس می‌کنیم؛ وجود نارضایتی‌هایی در خصوص عدالت جنسیتی می‌باشد. اگر اخبار و روندها را مطالعه کرده باشید؛ متوجه می‌شوید که این مسئله در ورزش بیشتر نمود کرده است و یا به عبارتی بیشتر رسانه‌ای شده است. به نظر من یکی از شاخص‌های مهم اجتماعی که در ورزش تربیتی می‌بایستی به آن توجه شود، عدالت جنسیتی می‌باشد.
افزایش بهزیستی ذهنی	یکی از شاخص‌های مهم اجتماعی که اتفاقاً ورزش تربیتی می‌تواند نقش مهمی بر آن داشته باشد؛ احساس لذت درونی می‌باشد. به نظرم در مسیر توسعه اجتماعی می‌بایستی به شاخص‌هایی از جمله بهزیستی روانی و حس شادی توجه ویژه داشت و شرایطی فراهم آورد تا این شاخص‌ها رشد کند.
افزایش شادی	

افزایش ارتباطات و تعاملات اجتماعی	ورزش می‌تواند تعاملات اجتماعی را بهبود دهد. یادمان باشد همین تعاملات اجتماعی است که به واسطه ارتباطات بین فردی و گروهی سبب رشد و توسعه جنبه‌های اجتماعی می‌گردد.
عدم احساس محرومیت نسبی	ما امروزه شاهد محرومیت افراد و گروه‌هایی هستیم و حتی اگر محروم نیستند؛ حداقل احساس محرومیت دارند. به نظر من در مسیر توسعه شاخص‌های اجتماعی می‌بایستی این مسئله مورد توجه قرار گیرد. بدون شک جذابیت‌های ورزش می‌تواند به راحتی این احساس را به شدت کاهش دهد.
افزایش رفتارهای داوطلبانه اجتماعی	داوطلبی و ورزش همواره با یکدیگر در ارتباط بوده‌اند. بیایم از محیط ورزش و به خصوص محیط ورزش تربیتی در جهت توسعه فعالیت‌های داوطلبانه اجتماعی افراد استفاده کنیم تا بدین وسیله شرایط جهت توسعه اجتماعی را نیز فراهم کرده باشیم.
شکل‌گیری گروه‌های اجتماعی	گروه‌های اجتماعی یکی از مسائل مهم در مسیر تحول اجتماعی می‌باشد. مگر می‌شود ما به توسعه اجتماعی دست پیدا کنیم و در دل آن گروه اجتماعی را شکل نداده باشیم. بدون شک می‌بایستی گروه‌های اجتماعی در مسیر توسعه اجتماعی شکل گیرد و نکته مهم این است که گروه اجتماعی در حوزه ورزش به راحتی شکل و نهادینه می‌شود.

جدول شماره ۳، نتایج کیفی تحقیق حاضر را نشان

می‌دهد.

جدول ۳. کدگذاری باز و محوری

مقوله‌ها	کدهای استخراج شده
عدالت	افزایش عدالت جنسیتی رفع باورهای نادرست در مورد زنان افزایش دستیابی جامعه به اطلاعات افزایش دستیابی افراد به خدمات بهداشتی و سلامت تخصیص عادلانه امکانات ورزشی در جامعه
سرمایه اجتماعی	کاهش واگرایی مذهبی و دینی افزایش همگرایی قومی و نژادی افزایش همبستگی و انسجام ملی افزایش مشارکت اجتماعی افزایش اعتماد اجتماعی افزایش ارتباطات و تعاملات اجتماعی افزایش آگاهی اجتماعی افزایش رفتارهای داوطلبانه اجتماعی شکل‌گیری گروه‌های اجتماعی
نشاط اجتماعی	افزایش روحیه و سرزندگی کاهش مشکلات روانی افزایش بهزیستی ذهنی افزایش احساس خوشبختی افزایش شادی افزایش امید به زندگی

افزایش رضایت از شغل	
بهبود سطح زندگی از لحاظ مادی (مسکن، محیط، همسایگی و ...)	
افزایش میزان برخورداری از امکانات (بهداشتی، رفاهی، ورزشی و تفریحی)	رفاه اجتماعی
افزایش سلامت و ثبات خانواده	
عدم احساس محرومیت نسبی	
ارتقای کار و بهره‌وری	
افزایش نظم اجتماعی	
افزایش علم گستره	اخلاق توسعه اجتماعی
ارتقای اخلاق شهروندی	
افزایش امنیت فردی	
افزایش امنیت عمومی	
افزایش امنیت قضایی	
افزایش امنیت اقتصادی	
پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی	امنیت اجتماعی
ایجاد شفافیت در خصوص مشکلات اجتماعی	
مشخص گردیدن دغدغه‌های اجتماعی	
فقدان ناهنجاری‌های اجتماعی	
شکوفایی اجتماعی	
همبستگی اجتماعی	
انسجام اجتماعی	سلامت اجتماعی
پذیرش اجتماعی	
مشارکت اجتماعی	

تحقیق حاضر از آمار ناپارامتریک استفاده شد. به منظور بررسی برازش مدل تحقیق حاضر از شاخص‌های برازش مربوط روش معادلات ساختاری با رویکرد پی‌ال‌اس استفاده گردید. جدول ۴ نتایج مربوط به شاخص‌های برازش مدل فوق را نشان می‌دهد.

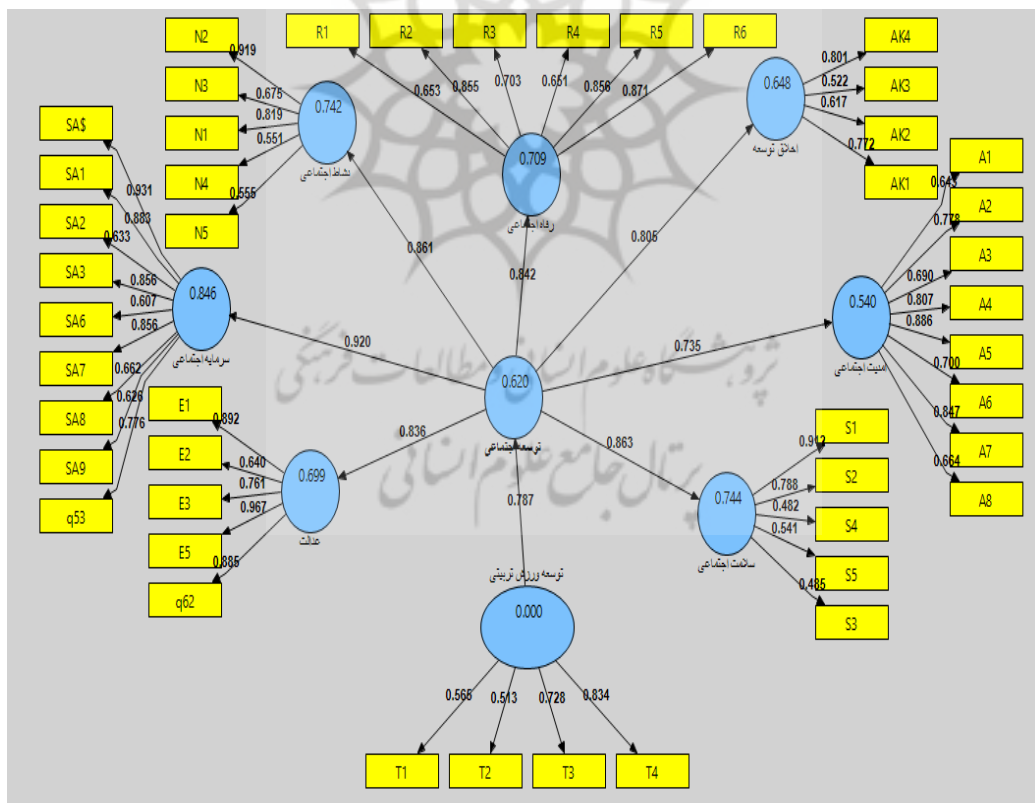
نتایج کیفی تحقیق نشان داد که ۴۲ ویژگی از طریق مصاحبه‌های انجام‌شده استخراج گردید که این ویژگی‌ها در ۷ شاخص کلی توسعه اجتماعی شامل عدالت، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی دسته‌بندی شدند. به منظور بررسی این عوامل در بخش کمی از مدل معادلات ساختاری استفاده شد. از این رو ابتدا از آزمون کلموگروف اسمیرنوف به بررسی وضعیت طبیعی بودن توزیع داده‌های تحقیق پرداخته شد. نتایج آزمون فوق نشان داد که میزان سطح معناداری در تمامی عوامل پایین از ۰/۰۵ بود که این خود نشان‌دهنده غیرطبیعی بودن داده‌های تحقیق است و بدین منظور جهت تجزیه و تحلیل داده‌های

جدول ۴. شاخص‌های برازش

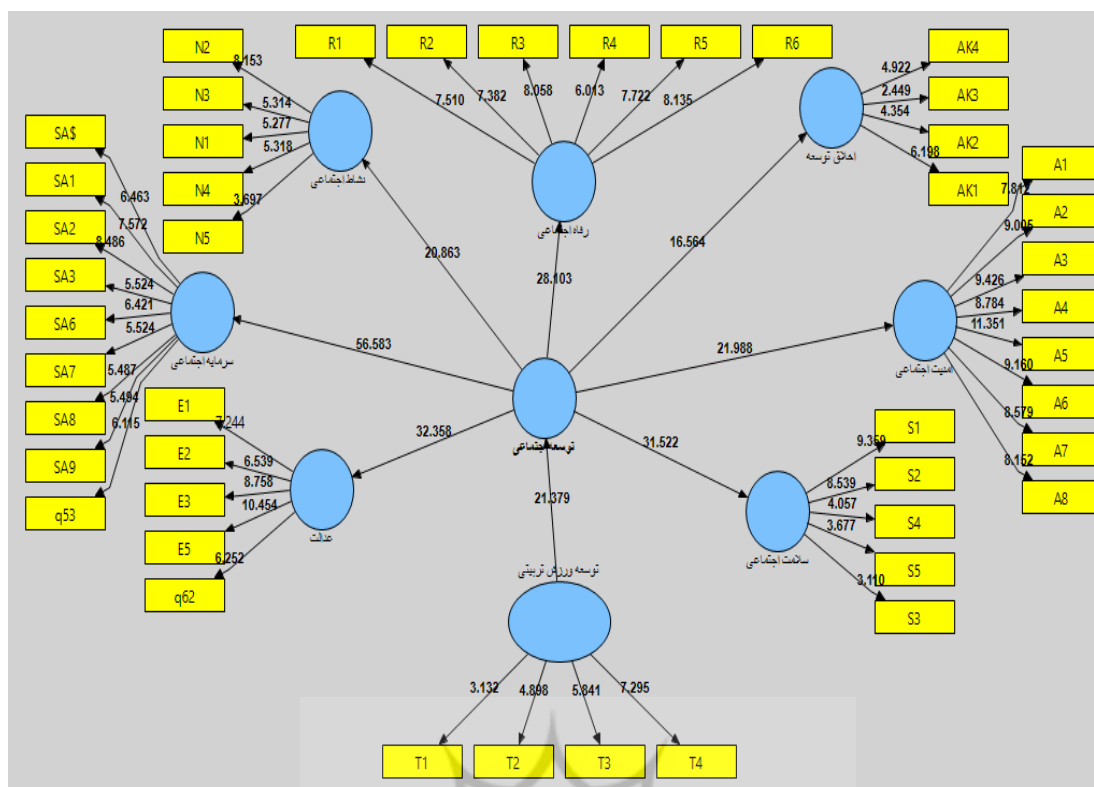
وضعیت	حد مطلوب	سلامت اجتماعی	امنیت اجتماعی	اخلاق توسعه	رفاه اجتماعی	نشاط اجتماعی	سرمایه اجتماعی	عدالت	
مطلوب	بالاتر از ۰/۷	۰/۸۸	۰/۸۳	۰/۸۷	۰/۸۲	۰/۸۴	۰/۸۹	۰/۸۶	آلفای کرونباخ
مطلوب	بالاتر از ۰/۷	۰/۹۱	۰/۸۶	۰/۹۱	۰/۸۸	۰/۸۶	۰/۹۳	۰/۹۰	پایایی ترکیبی
مطلوب	پایین‌تر از میزان روایی همگرا	۰/۳۷	۰/۴۱	۰/۳۹	۰/۲۹	۰/۳۴	۰/۳۵	۰/۳۱	MSV
مطلوب	پایین‌تر از میزان روایی همگرا	۰/۲۰	۰/۳۲	۰/۳۱	۰/۲۱	۰/۳۰	۰/۲۱	۰/۲۸	ASV
مطلوب	بالاتر از ۰/۴	۰/۵۷	۰/۵۰	۰/۵۶	۰/۵۴	۰/۵۲	۰/۴۹	۰/۴۸	روایی همگرا
مطلوب	پایین‌تر از ۰/۱	۰/۰۶۳	۰/۰۴۸	۰/۰۶۶	۰/۰۷۹	۰/۰۸۷	۰/۰۴۸	۰/۰۶۳	SRMR

اندازه‌گیری و میزان ضرایب معنی‌داری تی، مدل تحقیق را نشان می‌دهد.

با توجه به نتایج جدول فوق مشخص شد که مدل پژوهش از برازش مناسبی برخوردار است. شکل ۱ و ۲ مدل

شکل ۱. مدل اندازه‌گیری

شکل ۲: ضرایب معنی داری T

سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی است. جدول ۵ جمع‌بندی از مدل‌های اندازه‌گیری و ضرایب معنی‌داری تی را به نمایش گذاشته است.

مطابق با نتایج معادلات ساختاری مشخص شد که توسعه اجتماعی دارای مؤلفه‌های عدالت، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی است. با توجه به میزان تی که در تمامی مؤلفه‌ها بالاتر از ۱/۹۶ است؛ می‌توان اعلام داشت که توسعه اجتماعی دارای مؤلفه‌هایی شامل عدالت،

جدول ۵. خلاصه نتایج آماری

روابط	T	تأثیر	سطح معناداری	وضعیت
توسعه ورزش تربیتی بر توسعه اجتماعی	۲۱/۳۷۹	۰/۷۸۷	۰/۰۰۱	تأثیر معنادار

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج تحقیق نشان داد که شاخص‌های توسعه اجتماعی شناسایی‌شده در تحقیق حاضر شامل عدالت، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی است. این مسئله نشان‌دهنده اهمیت توسعه اجتماعی در کشور ایران

با توجه به سطح معناداری و میزان تأثیر مشخص‌شده، ورزش تربیتی بر توسعه اجتماعی (عدالت، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی) در کشور ایران تأثیر مثبتی را دارا است.

را نشان می‌دهد. چراکه شاخص‌های متعددی جهت توسعه اجتماعی می‌بایستی مورد توجه قرار گیرد. کامنو و کامنو (۲۰۱۸)، بلوسرز (۲۰۱۷) و محمود و همکاران (۲۰۱۳) در تحقیق خود مشخص نمودند که توسعه اجتماعی یک مسئله پیچیده است که نیازمند برنامه‌ریزی‌های جامع و گسترده دارد که بتواند تمامی ابعاد آن را مورد پوشش قرار دهد (۱۱، ۱۵، ۱۹). به عبارتی پیچیدگی‌های توسعه اجتماعی سبب شده است تا امروزه شاخص‌های توسعه اجتماعی از تنوع بالایی برخوردار باشد. لذا جهت توسعه شاخص‌های اجتماعی نیاز است تا درک کلی در خصوص تمامی این شاخص‌ها به دست آید. فاضلی و همکاران (۱۳۹۲) مشخص نمودند که شاخص‌های توسعه اجتماعی را فعالیت‌های مدنی، باشگاه‌ها و انجمن‌ها، انسجام درون‌گروهی، اعتماد و امنیت میان شخصی، برابری جنسیتی و ادغام فعالیت‌ها تعیین می‌کند (۵). آزادار و همکاران (۱۳۹۱) شاخص‌های توسعه اجتماعی را شاخص دموگرافیک، سلامت، سازگاری مبنایی، آموزشی، محرومیت اقتصادی و محرومیت اجتماعی بیان نمودند (۱). به نظر می‌رسد در مسیر توسعه اجتماعی نیاز است به مقوله‌هایی از جمله عدالت، امنیت، سلامت و اخلاق به عنوان مسائل کلیدی توجه ویژه شود و برنامه‌ریزی در خصوص آن‌ها می‌تواند منجر به بهبود وضعیت توسعه اجتماعی گردد. شاخص‌های اجتماعی همواره از محیط خود تأثیر می‌گیرند (۲۴). مسیر توسعه اجتماعی ناشی از چند حوزه فردی و محیطی است. به عبارتی برخی مؤلفه‌های شناسایی شده از جمله سلامت اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی و اخلاق توسعه اجتماعی می‌تواند نگاه درون فردی در حوزه اجتماعی داشته باشد و برخی مؤلفه‌های دیگر شامل عدالت، سرمایه اجتماعی و امنیت اجتماعی نگاه محیطی به حوزه توسعه اجتماعی دارد. کامنو و کامنو (۲۰۱۸) اشاره داشتند که لازمه توسعه اجتماعی ایجاد شرایطی جهت ارتقا

ظرفیت‌های فردی در حوزه اجتماعی است (۱۵). توجه به مؤلفه‌هایی از جمله سلامت اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی و اخلاق توسعه اجتماعی می‌تواند شرایطی جهت ارتقا سیستم‌های درون فردی را فراهم نماید و در نهایت منجر به ایجاد رویه‌های مطلوب در مسیر رشد و تعالی افراد گردد. درحالی‌که برخی مؤلفه‌های توسعه اجتماعی از جمله عدالت، سرمایه اجتماعی و امنیت اجتماعی در کنار نگاه فردی؛ نگاه محیطی، جهت ایجاد و بسترسازی مطلوب در حوزه اجتماعی، دارد. بنابراین می‌توان چنین اعلام داشت که مؤلفه‌های عدالت، سرمایه اجتماعی و امنیت اجتماعی به واسطه ارتقا سیستم‌های محیطی می‌تواند شرایطی جهت توسعه و تعالی اجتماعی را فراهم نماید. بلوسرز (۲۰۱۷) نیز اشاره داشت که توسعه جنبه‌های محیطی می‌تواند شرایط جهت ارتقا فعالیت‌های اجتماعی را فراهم نماید (۱۱). در مسیر توسعه اجتماعی می‌بایستی نگاهی هم‌زمان به مسائل فردی و محیطی داشت و شرایط لازم جهت بهره‌گیری افراد، گروه‌ها و محیط از روند توسعه اجتماعی را ایجاد نمود (۱۹) (۲۰۱۳). شاخص‌های اجتماعی همواره تحت تأثیر محیط خود قرار می‌گیرند (۲۴).

در این بین ورزش تربیتی به واسطه مطلوب سازی محیط می‌تواند شرایطی جهت رشد شاخص‌های اجتماعی را ایجاد کند. به عبارتی ورزش تربیتی بانفوذ بر مخاطبان و درگیر سازی رفتارها و احساسات آنان سبب می‌شود تا بتوان آثار مطلوب اجتماعی را انتظار داشت. نتایج تحقیق حاضر نشان داد که توسعه ورزش تربیتی بر توسعه اجتماعی و شاخص‌های آن شامل عدالت، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و سلامت اجتماعی تأثیر مثبتی دارد. به عبارتی به واسطه بهبود ورزش تربیتی می‌توان انتظار داشت که شاخص‌های عدالت، سرمایه اجتماعی، نشاط اجتماعی، رفاه اجتماعی، اخلاق توسعه اجتماعی، امنیت اجتماعی و

سلامت اجتماعی نیز بهبود یابد. اندرسون بوتچر (۲۰۱۹) در تحقیق خود مشخص نمود که توسعه ورزش سبب تأثیرگذاری بر ابعاد اجتماعی جامعه دارد (۲۰). اگرچه ورزش خود دارای ابعاد گوناگونی است، اما ماهیت ورزش به علت بهبود برخی شاخص‌های ذهنی و رفاهی در جامعه می‌تواند سبب توسعه اجتماعی گردد. به نظر می‌رسد با توجه به آموزش‌هایی که در خصوص ورزش تربیتی انجام می‌گردد و این آموزش‌ها در قالب فعالیت‌های جمعی ایجاد می‌شود، می‌توان انتظار داشت که ورزش تربیتی بتواند سبب ارتقا شاخص‌های اجتماعی گردد.

به نظر می‌رسد ورزش تربیتی سبب می‌شود تا شبکه‌های اجتماعی به صورت مستقیم و غیرمستقیم ایجاد گردد که همگی دارای اهداف یکسان باشند. این مسئله خود زمینه‌ساز ایجاد سرمایه اجتماعی می‌شود. به عبارتی توسعه ورزش تربیتی سبب ایجاد بستری جهت گردهمایی‌های اجتماعی و منجر به ایجاد مشارکت‌های اجتماعی از سوی افراد می‌شود (۱۷). این مسئله خود سبب شکل‌گیری سرمایه اجتماعی خواهد شد. از طرفی ورزش تربیتی به واسطه ایجاد گروه‌های اجتماعی سبب می‌شود تا افراد در قالب گروه‌های مختلفی حضور داشته باشند و این مسئله بستری مناسب جهت ایجاد سرمایه اجتماعی را فراهم می‌آورد. رفاه اجتماعی نقش مهمی در جهت بهبود و گسترش وضعیت اجتماعی جوامع دارد (۲۴). ورزش تربیتی به واسطه توانمند نمودن افراد می‌تواند به عنوان مسئله‌ای مهم سبب بهبود رفاه اجتماعی افراد گردد. با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌شود تا با مدیریت فضای تربیتی و کاهش تبعیضات قومی، ضمن کاهش تعارضات قومی و قبیله‌ای در میان گروه‌های اجتماعی، به بهبود وضعیت همگرایی قومی و نژادی در جامعه اقدام نمود. همچنین

با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌شود تا با جذب افراد داوطلب از تمامی گروه‌ها در ورزش تربیتی، ضمن تشکیل گروه‌های اجتماعی و اجتماعات ورزشی، به ارتقا سرمایه اجتماعی در ایران اقدام نمود. با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌شود تا با افزایش آگاهی و اطلاعات مدیران ورزشی کشور در خصوص کارکردهای اجتماعی ورزش تربیتی، به ایجاد رویه‌های مدیریتی و سیاستی در جهت توسعه ورزش تربیتی و متناسب‌سازی آن با توسعه شاخص‌های اجتماعی اقدام نمایند. همچنین با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌شود تا با ارائه عدالت در توزیع امکانات رفاهی در تمامی رشته‌های ورزشی و در سراسر کشور، ضمن بهبود عدالت، سبب کسب فواید اجتماعی از ورزش تربیتی در تمامی مناطق جغرافیایی ایران گردید. با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌گردد تا با توسعه ورزش تربیتی در سراسر کشور در رشته‌های مختلف، زمینه لازم جهت حضور فعال برخی مناطق حاشیه‌ای کشور جهت فعالیت در ورزش تربیتی را فراهم آورد تا بتوان توسعه اجتماعی به واسطه ورزش تربیتی را در سراسر کشور به همراه داشت.

منابع و مآخذ

۱. آزادار، تقی؛ مبارکی، مهدی؛ شهبازی، زهره. (۱۳۹۱). بررسی و شناسایی شاخص‌های کاربردی توسعه اجتماعی (با استفاده از تکنیک دلفی)، مطالعات توسعه اجتماعی-فرهنگی، (۱)، ۷-۳۰.
۲. پناهی، محمدحسین. (۱۳۹۳). "توسعه فرهنگی ضرورت توسعه اقتصادی، اجتماعی و سیاسی". سومین کنفرانس الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت، واکاوی مفاهیم و نظریه‌های رایج توسعه و تجارت ایران و جهان: به سوی نظریه اسلامی ایرانی پیشرفت، اردیبهشت و خرداد ۱۳۹۳.
۳. حسینی ابریشمی، امیر. (۱۳۸۳). "مجموعه ورزشی مشهد". پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد.
۴. رفیعی، حسن و مدنی، سعید. (۱۳۸۰). "بررسی تطبیقی دیدگاه‌های توسعه و رفاه اجتماعی در ایران". مجموعه مقالات همایش توسعه اجتماعی تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
۵. فاضلی، محمد؛ فتاحی، سجاد؛ رفیعی، نسترن. (۱۳۹۲). توسعه اجتماعی، شاخص‌ها و جایگاه ایران در جهان، مطالعات توسعه اجتماعی-فرهنگی، (۱)۲، ۱۴۹-۱۷۱.
۶. عنبری، موسی. (۱۳۹۰). "جامعه‌شناسی توسعه از اقتصاد تا فرهنگ". انتشارات سمت.
۷. مشیری، سید رحیم؛ رجبی، آریتا و رجائی، محمدعلی. (۱۳۸۶). "بررسی و ارزیابی نقش توریسم ورزشی در توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و کالبدی شهرها". مجموعه مقالات همایش منطقه‌ای راهکارهای توسعه از دیدگاه جغرافیا دانشگاه آزاد اسلامی واحد آستارا.
8. Bang, H., Chang, M., & Lee, C. (2020). "Racial and linguistic status differences in the effect of interscholastic sport participation on school engagement and academic performance among high school students". *Psychological Reports*, 123, 452–471. <https://doi.org/10.1177/0033294118813845>.
9. Bang, H., Won, D., & Park, S. (2020). "School engagement, self-esteem, and depression of adolescents: The role of sport participation, volunteering activity, and gender differences. *Children and Youth Services Review*". 105012. doi:10.1016/j.childyouth.2020.105012
10. Bedard, C., Hanna, S., & Cairney, J. (2020). "A longitudinal study of sport participation and perceived social competence in youth". *Journal of Adolescent Health*, 66(3), 352-359.
11. Bluszcz, A. (2017). Social development indicators–quality of life index. In Conference proceedings. Book (Vol. 3, pp. 681-688).
12. Bohnert, A. M., Wargo Aikins, J., & Arola, N. T. (2013). "Regrouping: Organized activity involvement and social adjustment across the transition to high school". *New Directions for CHILD and Adolescent Development*, 140, 57–75.
13. Coakley, J. (2007). "sport in society: Issues and controversies". Boston, Mass, Mc Graw Hill.

- 14.Hermens,N., Super,S., Verkooijen,K.T., & Koelen.M.A. (2017). “A Systematic Review of Life Skill Development Through Sports Programs Serving Socially Vulnerable Youth”. *Research Quarterly for Exercise and Sport*. VOL. 88, NO. 4, 408–424. <https://doi.org/10.1080/02701367.2017.1355527>
- 15.Kamenev, G. K., & Kamenev, I. G. (2018). Application of the metric data analysis method to social development indicators analysis. *arXiv preprint arXiv:1809.03575*.
- 16.Kim, A. C. H., Ryu, J., Lee, C., Kim, K. M., & Heo, J. (2020). “Sport Participation and Happiness Among Older Adults: A Mediating Role of Social Capital”. *Journal of Happiness Studies*, 1-19.
- 17.Larson, R.W. (2000). “Toward a psychology of positive youth development”. *American Psychologist*, 55, 170e183. doi:10.1037//0003-066X.55.1.170.
- 18.Lyras A, Peachy J.(2011). “Integrating sport-for development theory and praxis”. *Sport Management Review*.14(4):311-26.
- 19.Mahmud, W., Asadullah, M. N., & Savoia, A. (2013). Bangladesh's achievements in social development indicators: explaining the puzzle. *Economic and Political Weekly*, 26-28.
- 20.McDonald, B., & Komuku, H. (2008). “Japanese educational sport and the reproduction of identity”. *Sport and Cultural Diversity in a Globalized World*, 97-110.
- 21.Mull Richard, F. Kathryn, G. Bayless, Craig M. Ross, Lynn M. Jamieson. (2005). “Recreational Sport management”. *Human Kinetics*, 4th edition.
- 22.Neville, R. D., Guo, Y., Boreham, C. A., & Lakes, K. D. (2021). “Longitudinal association between participation in organized sport and psychosocial development in early childhood”. *The Journal of Pediatrics*, 230, 152-160.
- 23.Paes, V. R., & Amaral, S. C. F. (2017). “Public policies for educational sport in São Paulo: impacts of the 2016 Olympic Games”. *Movimento*, 23(2), 715-728.
- 24.Plageron, S., Patel, L., Hochfeld, T., & Ulriksen, M. S. (2019). Social policy in South Africa: Navigating the route to social development. *World Development*, 113, 1-9
- 25.Schumacher Dimech, A., & Seiler, R. (2011). “Extra-curricular sport participation: A potential buffer against social anxiety symptoms in primary school children”. *Psychology of Sport and Exercise*, 12(4), 347–354. doi:10.1016/j.psychsport.2011.03.007
- 26.Sheehan, T. J., & Alsop, W. L. (1972). “Educational sport”. *Journal of Health, Physical Education, Recreation*, 43(5), 41-45.

27. Smith, A. L. (2003). "Peer relationships in physical activity contexts: a road less traveled in youth sport and exercise psychology research". *Psychology of Sport and Exercise*, 4, 25e39. doi:10.1016/S1469-0292(02)00015-8.
28. Spivak, A. L., & Durlak, J. A. (2015). "School intervention and prosocial behaviour". Retrieved from Encyclopedia of Early Childhood Development.
29. Sutcliffe, J. T., Kelly, P. J., & Vella, S. A. (2021). "Youth sport participation and parental mental health". *Psychology of Sport and Exercise*, 52, 101832.
30. Yanık, M. (2018). "Effect of participation in school sports teams on middle school students' engagement in school". Retrieved from Education Sciences, 8, 1–8. <https://doi.org/10.3390/educsci8030123>.
31. Zeigler, E. F. (2003). *Socio-cultural foundations of physical education & educational sport*. (Vol. 2). Meyer & Meyer Verlag.

Developing a model of social development through educational sport

Elaheh Medadi Nansa* - Farzad Ghafouri² - Javad Shahlaee Bagheri³ - Sara Keshkar⁴

1. PhD student, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran 2, 3 & 4. Associate Professor, Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

(Received:2021/04/24;Accepted:2021/08/25)

Abstract

The present study was designed and conducted to investigate the role of professional sports development on social development indicators in Iran. The research method was mixed, which was done qualitatively and quantitatively. The statistical population consisted of elites and experts in the field of social and sports and were familiar with the subject of the research. Based on purposive sampling method, 13 people were identified as participants in the qualitative part of the research. Also, based on the selection of the census, all these individuals were examined as a sample of research in the quantitative section. Data collection tools in the present study included an interview and a researcher-made questionnaire. In order to analyze the data of the present study, coding was used in the qualitative part and the structural equation method was used in the quantitative part. The data analyzing was performed in SPSS software version 20 and PBS version 2. In the qualitative stage, 42 characteristics were extracted through interviews, which were classified into 7 general indicators of social development, including justice, social capital, social vitality, social welfare, social development ethics, social security and social health. The results showed that educational sport has a significant effect on social development (impact = 0.787, significance level = 0.001).

Keywords

Educational sport, Social development, Social capital, Social welfare

*Corresponding Author: Email: sm_nansa@yahoo.com; Tel: +989141779342